

Ne voliš baš nikoga? E, onda si pravi Hrvat!

Pitao me jednom prilikom prijatelj u jednoj beogradskoj kafani zašto su Hrvati takvi. Kakvi?, pitao sam se ne znaju? i na kakvu takvost Hrvata to?no misli.

Imaju li Hrvati najljepše i najmodernije autoputeve?, odgovorio je protupitanjem. Imaju. Imaju li unutrašnji avionski saobraćaj? Nisam, eto, nikad razmišljao o tome da u Srbiji nema domaćih letova. Da li su im plate dva do četiri puta veće od svih ostalih u regionu? Jesu. Jesu li jedini na belom engleskom rečniku i e?u po Evropi bez viza? Jesu. Da li su praktički na pragu Evropske Unije? Jesu. Da li im je državna televizija u odnosu na ostale u regionu, hm, televizija u boji? Jest.

Da li su bili treći na svetu u fudbalu?, nastavlja prijatelj. Jesu. Da li su svetski prvaci u rukometu, vaterpolu i tenisu? Jesu. Imaju li Blanku, Janicu i Gorana Ivaničevića? Imaju. Imaju li najljepše more i najlepša ostrva u Evropi? Jebiga, imaju. Da li su pobedili u ratu? Jesu, rekoh, ubedljivo. Da li su nakon hiljadu godina dobili državu? Jesu. Da li su se jednom zauvek rešili Srba i Jugoslavije? Jesu.

Pa što su onda tako nadržani? - poentira na kraju prijatelj iskreno nemoćan pred vlastitom spoznajom. Što su takvi nam?ori? Moj beogradski prijatelj nije usamljen u takvoj percepciji Hrvata. Tezu o nadržanim Hrvatima?uo sam u skitanjima Balkanom više puta, svaki put bez primisli, s iskrenom i dobrohotnom zavijem, i jednako iskrenim i dobrohotnim?u?enjem. Da smo mi pobijedili u ratu, objasnjavaju mi Srbi, da imamo bilo kakvo more, a kamoli najljepše, da imamo takvu državu, klimu, ceste, aerodrome, plaže, standard, televiziju, bijeli Schengen, Davis cup i broncu s Mundijala, bili bismo glavne lole u regiji. Lebdjeli bismo pola metra iznad zemlje, plažali ture Hrvatima, naručivali im pjesme i tjele ih kako, eto, nije ni njima sve crno. Imaju, na primjer, Severinu i Olivera Dragojevića.

Hrvatima, me?utim, ništa od toga ne može popraviti historijsko loše raspoloženje. Potvrdilo je to ovih dana i Gallupovo istraživanje, po kojemu su Hrvati uvjerljivo najnezadovoljniji narod u regiji. Ništa njima,?ini mi se, nije po volji: iako imaju uvjerljivo najviše plaže, standard i BDP, gotovo čezdeset posto Hrvata - podjednako uvjerljivo najviše - nije zadovoljno svojim životnim standardom. I Albanci, o?ijem standardu Hrvati dan-danas pričaju viceve, i Bošnjaci, kozmički najebao narod, zadovoljniji su od Hrvata. Imamo najmanje povjerenja u Vladu, najmanje nas vjeruje da država ide u dobrom pravcu, i najviše nas misli da bismo u inozemstvu živjeli bolje.

Hrvati tako otprilike to?no odgovaraju znanstvenoj definiciji nam?ora, vje?no mrzovoljne osobe koja do podne ne voli sebe, a od podne cijeli svijet. Do podne, eto, turobni i bezvoljni Hrvati rogobore?i odgovaraju na pitanja Gallupovih istraživača o vlastitom životu, a od podne, na pitanja od drugima, kolutaju o?ima, prave prezirne grimase i zaokružuju "ne": Hrvati ne vole Slovence;?etvrtina Hrvata ne bi u obitelj primila osobu druge rase ili vjere; čezdeset posto Hrvata ne bi kupilo srpski proizvod; gotovo polovica Dalmatinaca ne voli strance; Hrvatima su jedan put najneomiljeniji susjedi Srbi, pa Slovenci, drugi put Slovenci, pa Srbi; čezdeset posto Hrvata ne bi u Evropsku Uniju; dvije trećine Hrvata ne bi na Balkan.

Ono što ne pokazuju ankete vidi se od prilike do prilike u svakodnevnom životu, u gostionicama, na forumima i nogometnim stadionima. Dok su nas mediji, recimo, uvjerali da su Hrvati kvalifikacijama za odlazak na Svjetsko prvenstvo navijali za Bosnu i Hercegovinu, u Vinkovcima su navijači izvijesili golemi transparent "Obrigado Portugal!" - Hvala, Portugal! - nasla?uju?i se zadahu crknute krave s druge obale Save. Od podne Hrvati ne vole Bosance, jer su im se popeli na vrh glave svojom alibi

pozom ratne ♦rtve koju nitko ne voli, i koji su sami
krivi za sve ♦to im se dogodilo, ne vole Engleze jer su nas izdali na
Bleiburgu i gurnuli u Jugoslaviju, ne vole Albance jer su primitivni
plemenski mafija♦i, ne vole Srbe jer su antieuropski samozadovoljni
Balkanci, ne vole Slovence jer su bijedni austrijski prirepici koji ne
♦ele Hrvate u Europskoj Uniji, ne vole Rome jer su lijeni lopovi koji
ni♦ta ne rade i sviraju kurcu, ne vole ?ehe jer u na♦e jeftine
zimmer-frei bunkere dolaze sa svojim wc-papirom i mineralnom vodom.

Svi u regiji nekoga nekako vole, makar i kriomice, Albanci vole
Hrvate, Srbi i Crnogorci vole Dalmatince, Makedonci i Slovenci vole
Srbe, svi oni vole blesave Bosance, blesavi Bosanci vole sve, samo
Hrvati ne vole nikoga, ni druge ni sebe. Nisu pritom imali ba♦
najtegobniju povijest, Bosanci su ipak najebali malo vi♦e, Srbi su u
pro♦lom vijeku najprije izgubili pola mu♦kog stanovni♦tva, a onda
?etiri rata zaredom. Makedoncima se dr♦ava klima i trese kao
Indonezija, Albanija ima ?etiri puta manji bruto-dru♦tveni proizvod,
pa ipak se od svih jedino Hrvati ne znaju opustiti i nasmiјati.

Hrvati ne vole nikoga jer ih nitko ne voli, ne vole sami sebe jer
nikoga ne vole, ne vole nikoga i ni♦ta, oni jednostavno ne vole.
Napravite mali, neznanstveni ali pou?ni eksperiment: ukucajte u Google
frazu "Hrvati vole" i "Hrvati ne vole". Za sintagmu "Hrvati vole"
pretra♦iva? ?e vam na internetu prona?i 5800 primjera, dok ?e vam za
"Hrvati ne vole" izbaciti ?ak 24500 stranica: Hrvati tako ne vole
prati zube, ?itati novine, raditi od ku?e, putovati na kredit i saditi
kupus, ne vole volontirati, pla?ati zdravstvo, javno prosvjedovati,
podmirivati obaveze i koristiti kondome, ne vole web-standarde,
peticije, inovacije, rizik, ♦kolu, ribu, buku, ♦e?er, promjene i
avanture, ne vole ateiste, motoriste, ♦efove, homoseksualce i
Hercegovce, ne vole zakon i red, autokampove, doma?i film,
ekstravagantna odijela, polovne automobile, sado-mazo seks, odmor na
svjetionicima, maslinovo ulje, talijansko pjevanje i Nikolu
Karabati?a, ne vole uspje♦ne, ali ni siroma♦ne, a iz nekog razloga,
ubijte me ako sad znam za♦to, ne vole ni grad Birmingham.

Ima li, do?avola, i♦ta ♦to Hrvati vole? Ima. Vole biti nezadovoljni i
grintavi: iako po Gallupovu istra♦ivanju gotovo sedamdeset posto
Hrvata misli da bi bolje ♦ivjeli negdje drugdje, po istoj anketi samo
desetina bi zaista emigrirala kad bi imala priliku.

Za♦to su, dakle, Hrvati takvi nam?ori? - pitaju moji beogradski
prijatelji. Nije to istina, odgovaram ja. To samo tako izgleda.
Hrvati, naime, ne vole novinske ankete i internetske upitnike. I
istra♦ivanja javnog mnijenja. Ne vole kad ih se i♦ta pita. I ne vole
Gallupov institut. Ni grad Birmingham. <p> </p>